

Κείμενο 1

Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει ένα κοράκι τον ίδιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό μάταια κόπιαζε κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: <<έχασα το λάδι μου και τον κόπο (μου)>>. (ή <<κρίμα στον κόπο (μου)>>).

Κείμενο 2

Αν όμως τύχει, όπως συνήθως συμβαίνει, να πέσουν από την εξουσία, τότε γίνεται αντιληπτό, πόσο υπήρξαν στερημένοι φίλων (από φίλους). Αυτό είναι εκείνο που λένε ότι είπε ο Ταρκύνιος όταν ήταν εξόριστος: « Τότε κατάλαβα ποιους είχα πιστούς φίλους, ποιους ψεύτικους, όταν πια δε μπορούσα να ανταποδώσω τη χάρη ούτε σ' εκείνους ούτε σ' αυτούς».

Κείμενο 3

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα, ζήτησε ένα μαχαιράκι μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε μ' αυτό επειδή της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά (της) από την κραυγή των υπηρετριών, ήρθε για να τη μαλώσει, επειδή τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1α. pari, diutius, inopum, haec, quo, neuter, cultelli, ungues, mihi, eius
B1β. Ea exempla sutores quosdam incitaverunt (-ere).

B2. doctu, respondendo, solentium, perdam, faciendus (fiendus), casuris, sunt, diceremur, fert, referre, interfice, cognoscetis, elaberentur, resecurerit, obiurgavisse

Γ1α. Brutus, postquam vocatus est/erat,....venit

Εκφέρεται με Οριστική Παρακειμένου (ή του Υπερσυντελικού) επειδή αναφέρεται στο παρελθόν και εκφράζει το προτερόχρονο. (Η πράξη ενδιαφέρει μόνο από χρονική άποψη) (Θεωρία σχολ. Εγχειριδίου σελ. 102,

ι- Χρονικές προτάσεις του προτερόχρονου).

Γ1β. Tum intellexi : “Quos fidos amicos **habueram?**”

Γ1γ. Homines dicunt **Porciam**, Bruti **uxorem**, cultellum tonsorium **poposcisse**.

Γ1δ. Quod Tarquinius dixisse fertur exulans.

Με την αντικατάσταση του ρ. ferunt έχουμε άρση/κατάργηση του λατινισμού επομένως το ειδικό απαρέμφοτο dixisse εξαρτώμενο πλέον από το fertur δέχεται υποκείμενο σε πτώση Ονομαστική. Έτσι και η συνημμένη σ' αυτό μετοχή “exulantem” ακολουθεί τη νέα πτώση του υποκειμένου “Tarquinius” και τίθεται και αυτή σε πτώση Ονομαστική.

Γ2α. ut corvum doceat parem salutationem

Η δευτερεύουσα βουλητική πρόταση εκφέρεται πλέον με υποτακτική Ενεστώτα επειδή εξαρτάται από το ρ. incitat που είναι αρκτικού χρόνου (Ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων)

Η επιθυμία είναι δηλαδή ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή-συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση- και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Γ2β. quodsi forte caderent, tum intellegeretur/intelligeretur (για το παρόν)

Quodsi forte **cecidissent, tum intellectum esset** (για το παρελθόν)

Γ2γ. causa/ gratia eius obiurgandae (causa/gratia +γενική γερουνδιακού)

Eam obiurgatum αιτιατική σουπίνου

Ut eam obiurgaret τελική πρόταση

Qui eam obiurgaret αναφοροτελική πρόταση